05.10.2010.g.

Kako je teško svjedočiti vjeru. Jedan, ako ne i osnovni razlog, što mnogi ljudi ne idu u crkvu i nisu praktični vjernici smo mi vjernici i naše loše svjedočenje vjere. Kako mi svjedočimo svoju vjeru? Kako ju živimo? Kako se ponašamo u svakodnevnom životu, kada izađemo iz crkve gdje smo slavili misu? Da li naši bližnji i naši prijatelji, radni kolege i drugi poznati, da li oni na nama vide da smo mi KATOLICI, DA MI LJUBIMO I VJERUJEMO U BOGA? Sve sam više žalosniji što uviđam, kroz razne razgovore, kako zapravo skoro da i ne postoje u našoj župnoj zajednici ljudi, katolici, za koje bi svi mi odmah kazali: DA, TO JE, TAJ I TAJ, PRAVI BOŽJI ČOVJEK, KOJI SVOJIM ŽIVOTOM I SVJEDOČENJEM ŽIVI VJERU U CRKVI I VAN NJE. I, ispada da je to jedan od glavnih razloga što se oni slabi i nejaki u svojoj vjeri brzo pokolebaju jer ih zlo brzo odvrati od življenja i svjedočenja vjere. Oni su ono sjeme koje padne u trnje pa se ne razvije jer ga trnje preraste. I znam da je Gospodin došao zbog nevjernika a ne zbog pravednika ali GOSPODINE, TAKO JE DANAS MALO PRAVEDNIKA. POMOZI GOSPODINE!